

Til Folketingets Skatteudvalg
og til Skatteministeren,
liza.christensen@ft.dk
Folketinget
Christiansborg,
DK - 1218 København K.

Rodès 13. april 2009

Vedrørende lovforslag L 125 om ændring af loven om bemyndigelse til opsigelse af de danske dobbeltbeskatningsoverenskomster med Frankrig og Spanien.

Herved skal vi tillade os at rette henvendelse til Folketingets Skatteudvalg og til Skatteministeren i anledning af ovennævnte lovforslag.

Vi har noteret os, at Skatteministeren den 1. april 2009 har været kaldt til samråd med Folketingets Skatteudvalg, og vi har i den anledning gennemset det talepapir, som dannede grundlaget for ministerens besvarelse af de tre samrådsspørgsmål.

Dette dokument giver os anledning til nogle kommentarer.

Ministeren oplyser, at opsigelseslovens opsigelsesregler er i overensstemmelse med gældende praksis med hensyn til overgangsregler, der sikrer, at den hidtidige skattefritagelse vil blive opretholdt for personer, som allerede var omfattet af skattefritagelse efter de gamle dobbeltbeskatningsoverenskomster, hvad enten der blev indgået nye dobbeltbeskatningsoverenskomster, eller de gamle dobbeltbeskatningsoverenskomster blev opsagt, og han henviser i den forbindelse hele tre gange til, at muligheden for en opsigelse blev meddelt allerede i ministeriets pressemeddelelse af 27. juni 2007.

I den forbindelse skal vi oplyse, at der er en væsentlig forskel mellem det handlingsforløb, som har fundet sted ved genforhandling af dobbeltbeskatningsoverenskomster med andre lande, og det som har fundet sted over for Frankrig og Spanien.

Det er nok rigtigt, at man ved genforhandling af overenskomster med andre lande i de senere år har opretholdt skattefritagelser for personer, som allerede var bosat i det pågældende land og allerede oppebar pension. Men der er den væsentlige forskel, at man i disse tilfælde forhandlede om vilkårene i den nye dobbeltbeskatningsaftale, mens den hidtidige aftale stadigvæk var i kraft. Og man lod de hidtidige vilkår være gældende, indtil den tidligere aftale udløb og blev erstattet af den nye aftale, således at personer blev omfattet af de hidtidige vilkår, så længe den tidligere aftale endnu var i kraft.

På dette punkt adskiller situationen sig afgørende fra situationen i Frankrig og i Spanien.

I disse to lande bryder man ind i vilkårene for den hidtidige aftale, inden den er udløbet, og lader nye regler gælde for personer, som flytter til Frankrig eller Spanien og begynder at oppebære pension fra et tidspunkt hvor den gamle overenskomst endnu er gældende, nemlig fra den 28. november 2007 ved døgnets begyndelse, samme dag, som lovforslaget fremsættes i Folketinget.

Personer, som er flyttet til Frankrig eller Spanien den 29. november 2007, har kunnet få skattefritagelse frem til den 31. december 2008, for det var man forpligtet til at give dem i kraft af de dagældende overenskomster, men disse skattefritagelser er ikke blevet opretholdt for disse personer, og de kan i den nugældende situation ikke få nye skattefritagelser. Derved bryder skatteministeren på dette punkt afgørende med hidtidig praksis.

Henvisningen til skatteministeriets pressemeddelelse af 27. juni 2007 giver i den forbindelse ikke megen mening. Den indeholder nemlig intet om, at man ville bryde ind i gældende regler allerede fra lovforslagets fremsættelse.

Den oplyser alene, at der mellem de politiske partier er indgået en rammeaftale, der blandt andet omfatter fremsættelse af et lovforslag om bemyndigelse for skatteministeren til at opsiges den franske og spanske

dobbeltbeskatningsoverenskomst, og at der hurtigst muligt indledes forhandlinger om nye aftaler med henblik på at sikre beskatning af privattegnede pensioner.

Læser man denne pressemeddelelse, må man altså have begrundet formodning om, at de politiske partier vil lade den hidtidige retstilstand bestå, indtil dobbeltbeskatningsaftalerne enten er afløst af nye eller er blevet opsagt, og at man ikke vil gribe ind med nye regler, mens disse endnu består. Og dette kunne tidligst ske fra den 31. december 2008.

Årsagen til at man har en opsigelsesfrist i dobbeltbeskatningsoverenskomster er selvsagt, at de involverede parter - herunder borgerne - skal have en vist frist til at tilpasse deres dispositioner efter, at nye regler er på vej. Ellers ville en opsigelsesfrist savne mening.

Og i denne tilpasningsmulighed bryder ministeren ind ved at lade nye regler gælde med øjeblikkelig virkning fra den 28. november 2007 ved døgnets begyndelse, den dag da lovforslaget fremsættes i Folketinget. Og det hjælper ikke meget, at tilsvarende regler var foreslået i det tidligere lovforslag, der blev fremsat i oktober samme år.

Det at flytte til Frankrig eller til Spanien er en længerevarende proces, som ikke kan gennemføres fra den ene dag til den anden. Det kræver forberedelse, og på et tidspunkt er man så langt henne i processen, at man ikke længere kan afbryde den.

For vort eget vedkommende købte vi hus i Frankrig i juli 2006, satte vor bolig i Danmark til salg den 7. august 2007, indgik købsaftale om denne den 18. september 2007 med henblik på overtagelse den 1. februar 2008 og flyttede til Frankrig den 31. januar 2008, den dag da Ingrid gik på pension. Og det meste af vort bohav var allerede flyttet til Frankrig, inden lovforslaget blev fremsat i Folketinget.

Vi har altså i hele forløbet handlet i tillid til gældende regler, og vi havde på det tidspunkt, hvorfra de nye regler kom til at gælde den 28. november 2007 ingen mulighed for at afbryde flytningen, for vi havde ikke noget sted at bo i Danmark efter den 31. januar 2008.

Havde man ladet overgangsreglerne være gældende fra den 31. december 2008, som der er tradition for ved indgåelse af nye dobbeltbeskatningsoverenskomster med andre lande, var vi ikke kommet i problemer, men ved at bryde ind, inden overenskomsten er bortfaldet, med nye skærpede regler den 28. november 2007, slår man grundlaget for vore planer i stykker.

Vi kan derfor ikke opfatte det anderledes end, at der rent faktisk er indført nye lovgivningsregler med tilbagevirkende kraft i modsætning til, hvad der er tradition for i Danmark.

Vi har i den forbindelse noteret os, at ministeren ikke kan tilslutte sig udtalelsen i Peter Germers "Statsforvaltningsret", der lyder således: "For så vidt angår løbende forhold må det afgørende være, om borgerne har haft berettigede forventninger med hensyn til, at lovgivningsmagten ikke - eller ikke så hurtigt - ville ændre retstilstanden i bebyrdende retning. - Hvis borgerne har haft sådanne berettigede forventninger, bør lovgivningsmagten ved hjælp af overgangsregler afbøde virkninger af de nye bebyrdende love."

Som vi har redegjort for ovenfor, har vi i kraft af den hidtidige praksis ved afslutning af dobbeltbeskatningsoverenskomster haft en berettiget forventning om, at man ikke lovgivningsmæssigt ville bryde ind i den gældende retstilstand, og vi er ikke blevet advaret derimod i tide. Da det at flytte til Frankrig eller til Spanien er en længerevarende proces, svarer dette temmelig godt til de løbende forhold, som Peter Germer omtaler, og vi kan i hvert fald konstatere, at der ikke er blevet indført overgangsregler, som afhjælper situationen for os til trods for, at vi har handlet i god tro i tillid til gældende regler indtil det tidspunkt, hvor vi ikke længere kunne afbryde processen, da lovforslagets nye regler kom til at gælde.

Vi skal i den forbindelse henvise til, at de politiske ordførere under første behandlingen af lovforslaget rent faktisk fremkom med udtalelser om, at de ville sørge for, at der blev indført passende overgangsregler, idet de ved overgangsregler ville sikre personer, "som allerede havde planlagt deres liv på en bestemt måde" (S), "som har handlet i tillid til de eksisterende regler" (DF), "der lige er i gang med at flytte teltpælene op" (SF),

"overgangsregler for dem, der allerede har disponeret" (KF), og "sikre at der ikke er nogen der kommer i klemme i overgangsperioden" (RV).

Alle disse udtalelser passer temmelig godt på vor situation, men alligevel er der ikke sørget for, at der kom overgangsregler, som dækker vor situation.

På denne baggrund skal vi herved foreslå, at Skatteudvalget arbejder for, at de to skæringsregler i loven, den 28. november 2007 og den 31. januar 2008, flyttes til den 31. december 2008, den dato, hvor de to dobbeltbeskatningsoverenskomster ophørte med at gælde. Begge datoer er for længst passeret, og ingen kan derfor snyde sig ind under disse datoer. Desuden vil det komme de mennesker til hjælp, som er flyttet til Frankrig eller til Spanien, og som ikke havde mulighed for at ændre eller afbryde deres planer, da lovindgrebet kom. Disse mennesker har handlet i fuld tillid til gældende regler og til, at de kunne fæste lid til de udtalelser, som er faldet om, at man ville indføre passende overgangsregler for personer, som allerede havde disponeret.

Skatteministeren omtaler spørgsmålet om, i hvilket omfang der har været ført forhandlinger mellem Danmark og Frankrig, henholdsvis Spanien før opsigelsen af dobbeltbeskatningsoverenskomsterne fandt sted, således som det blev lovet i sin tid, da loven blev fremsat i Folketinget. Det fremgår heraf, at der har været afholdt et (eet) møde med Frankrig i januar måned 2008 og et (eet) møde med Spanien i maj måned 2008, og det er blevet oplyst, at mødet med Spanien fandt sted 12 dage før dobbeltbeskatningsoverenskomsterne blev opsagt. Der har været lidt småkontakter med Frankrig i ny og næ, men der har ikke været ført egentlige forhandlinger med de to lande om nye dobbeltbeskatningsoverenskomster, heller ikke efter at disse overenskomster er blevet opsagt. Det tyder ikke på, at Skatteministeren har haft nogen reel vilje om at nå frem til en situation, hvor man igen har dobbeltbeskatningsoverenskomster med de to lande, og det er derfor vanskeligt at se, at ministeren har levet op til det tilsagn, som han i sin tid gav om, at dobbeltbeskatningsoverenskomsterne kun ville blive opsagt, såfremt nye forhandlinger ikke gav et gunstigt resultat.

Skatteministeren omtaler spørgsmålet, om man i den danske beskatning skal tage hensyn til, at personer, som i Frankrig ikke endnu er berettiget til dansk social pension, betaler en tvungen afgift til det franske sygekassevæsen på 8% af den skattepligtige indkomst, således at denne afgift fradrages ved beregningen af den danske skat.

Skatteministeren kommer dog ikke med et eneste argument imod at foretage et sådant fradrag, men oplyser alene, at skatter, afgifter og sociale bidrag i de forskellige lande er skruet forskelligt sammen, ligesom han anfører, at leveomkostningerne i Frankrig og i Spanien er lavere end i Danmark.

Den omstændighed at skatte- og afgiftssystemerne i de enkelte lande er skruet forskelligt sammen taler netop for at foretage fradrag i den danske skat for den franske afgift.

I Danmark betales udgifterne til sygehusvæsenet over de almindelige skatter. I Frankrig betales udgifterne til sygekassevæsenet ved afgifter, som man er pligtig at erlægge, og som derfor bærer alle kendetegn af at være skatter, men som teknisk set ikke betegnes som skatter men som tvungne afgifter til sygekassevæsenet. Hvis man derfor ikke indrømmer et dansk fradrag for disse udgifter, kommer man som bosat i Frankrig til at betale skat henholdsvis afgift til dækning af sygesikringsudgifter både til Danmark og til Frankrig, og man kommer derved til at blive udsat for en form for dobbeltbeskatning. Man kommer altså til at betale en højere skat, hvis man bor i Frankrig end hvis man bor i Fredericia, og det har Skatteministeren jo netop stillet i udsigt, at man ikke vil komme til.

I øvrigt er det ikke vor erfaring som bosatte i Frankrig, at leveomkostningerne her i Frankrig er lavere end i Danmark. Det er et billede, som man ofte ser gengivet i den danske presse, men det svarer efter vor erfaring ikke til virkeligheden. Man ser ofte bort fra, at man i Frankrig udover skatter, som modsvarer de danske har en række andre skatter og afgifter, som man ikke kender til i Danmark. Man har indrettet det franske samfund efter, at man skal betale brugeravgifter på en lang række områder, og det franske prisniveau er samlet set ikke lavere end det danske, selvom man kan finde eksempler på varer, der er billigere end i

Danmark. For vort eget vedkommende er vore udgifter til den daglige husholdning steget med ca. 20% efter at vi er flyttet til Frankrig, uden at vor levestandard er steget tilsvarende, siden vi flyttede fra Danmark.

Vi skal på denne baggrund anmode Skatteudvalget om at arbejde for, at man ved beregningen af de danske skatter indrømmer et fradrag for betalt afgift til det franske sygesikringssystem på 8% af den skattepligtige indkomst.

Vi håber, at man i Skatteudvalget vil se positivt på de af os stillede forslag.

Med venlig hilsen

Ingrid og Karsten Rosendal
2, carrer de la Blanquera
F-66320 Rodes

Rosendal@neuf.fr